

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการสอนแบบบูรณาการต่อความรู้ และพฤติกรรมการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง ในประชากรผู้ใหญ่ วิทยาลัยที่มีอาชีพเกษตรกรรม จังหวัดยโสธร โดยใช้การสอนแบบบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชากรผู้ใหญ่วิทยาลัยเกษตรกรรมจังหวัดยโสธร ที่มีอายุระหว่าง 20-59 ปี ที่อาศัยในเขตพื้นที่จังหวัดยโสธร ระหว่างเดือนสิงหาคม 2549 ถึงเดือนตุลาคม 2549 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 32 คน และกลุ่มทดลอง 28 คน โดยกลุ่มควบคุมให้ดำเนินชีวิตตามปกติ ส่วนกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งได้แก่ การสอนแบบบรรยาย การสอนโดยการเสนอตัวแบบที่เป็นชีวิตจริง ได้แก่ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเจ็บป่วยด้วยการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง มาเล่าประสบการณ์การแจกหนังสือคู่มือเล่มเล็กเรื่องการป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง การจัดเสียงตามสายเรื่องการป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง ทุกสัปดาห์ รวม 11 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินพฤติกรรมปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการค้นคว้าและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 0.8 ในด้านข้อคำถามที่เป็นการประเมินพฤติกรรม การปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง คิดเป็นค่าดัชนี ความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 1 นำข้อคำถามส่วนที่ 2 หาความยากง่ายได้เท่ากับ 0.20-0.8 และมีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.20-1.00 หาความเที่ยงโดยใช้สูตรคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ได้ค่า KR 20=0.89 และ KR 21= 0.87 และในส่วนที่สาม ซึ่งเป็นแบบประเมินพฤติกรรมปฏิบัติ

ตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง หากความเที่ยงของเครื่องมือโดยใช้สูตรครอนบาช แอลฟา (Cronbach's alpha หรือ The alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.72

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนสิงหาคม 2549 ถึง เดือนตุลาคม 2549 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้รับการประเมินความรู้และพฤติกรรมการปฏิบัติตัว เพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง ก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย การทดสอบที (Independent t – test, Dependent t – test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับ โปรแกรมการสอนแบบบูรณาการ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ และพฤติกรรมการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง สูงกว่าประชากรกลุ่มที่ไม่ได้รับ โปรแกรมการสอนแบบบูรณาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (p-value = 0.000) 2) ประชากรกลุ่มทดลอง ภายหลังได้รับ โปรแกรมการสอนแบบบูรณาการ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้และพฤติกรรมการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียงสูงกว่าก่อน ได้รับ โปรแกรมการสอนแบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (p-value = 0.000) แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการสอนแบบบูรณาการมีผลต่อความรู้และพฤติกรรมการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียง ในประชากรผู้ใหญ่วัยทำงานที่มีอาชีพเกษตรกรจริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไปคือ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยงที่เป็นโรคเรื้อรัง อยู่เดิม เช่น ผู้ป่วยเบาหวาน หรือผู้ป่วยที่รับประทานยาชุดแก้ปวดเป็นประจำ เพราะผู้ป่วยกลุ่มนี้เมื่อเกิดการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียงขึ้นแล้ว จะทำให้อัตราการตายค่อนข้างสูง การศึกษาจะทำให้สามารถทราบปัญหาที่แท้จริงแล้วนำไปใช้ในการวางแผนเพื่อป้องกัน และดูแลไม่ให้เกิดการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่อใกล้เคียงในผู้ป่วยกลุ่มนี้ขึ้นได้

This quasi-experimental research aimed to evaluate the effects of integrated instruction program upon knowledge and preventive behaviors for skin and soft tissue infection of agricultural working adults in Yasothon province. The conceptual framework was based on the integrated instruction model concepts.

Subjects in this study were sixty agricultural working adults age ranged between 20-59 years in Yasothon Province. They were selected based on established criteria and a voluntary basis. Thirty two volunteers were assigned as a control group and twenty - eight were as an experimental group. The experimental group received integrated instruction program using lectures and discussion, model case example and self study package on to prevention and care of skin and soft tissue infection. The instruction procedure extended over the eleven week period.

Instruments use included demographic and knowledge assessment and behavior-related questionnaire. Data analysis was by means of independent and paired t - test to compare between pre and post – intervention period. All instruments were tested for reliability ($r = 0.87$ and 0.89) and content validity using five experts ($r = 0.72$).

Results showed that : 1) the experimental group showed significantly higher Knowledge and behavior score than the control group ($p < .01$). : 2) the experimental group show significantly higher knowledge and behavior score in the post – intervention than pre – intervention period ($p < .01$). This can be concluded that the integrated instruction program on prevention and care for skin and soft tissue infection has a positive effect upon knowledge and preventive behaviors of agricultural working adults in Yasothon Province.

It is recommended that similar integrated program can be implemented in chronic illness, e.g. diabetes mellitus and other diseases with high risk and eventually fatal complications.